

отъ имането си той оставилъ на своята епархия, а другата на охридскиятъ манастиръ, който билъ изграденъ отъ него. Въ тоя манастиръ Климентъ билъ и погребенъ въ 916 година на 27. Юлия. Мощите на тоя български просвѣтителъ и до днесъ още са намиратъ въ охридскиятъ храмъ; съхранилъ са е даже и надгробниятъ му памѣтникъ, надъ когото са намира славянски надписъ.

2. К о с т а н т и н ъ, по-напредъ пресвитеръ, а послѣ епископъ на неизвѣстна катедра въ България, и ученикъ на Методия. Константинъ е билъ единъ отъ оние Методиеви ученици, които сж биле изгонени изъ Моравия заедно съ Климента. Въ 894 година той, по думите на неговите съвременници, написалъ поучения за сичките годишни недѣлни дни (на число 51), които биле отчасти извлѣчени изъ съчиненята на Ивана Златоусти, а отчасти изъ Кирила александрийски и изъ Исидора Пелусиота. По-големата частъ отъ тие грѣцки произвѣдения сж биле преработени и допълнени съ кратки забѣлѣжки и заключения отъ преводачтъ: а едно отъ тѣхъ, „За десетѣте прокаженни,“ е написано отъ самиятъ Константинъ. Въ 907 г. той превѣлъ, по желанието на Симеона, четирите „слова“ на Атанасия александрийски. За ерархическата дѣятелностъ на Константинъ са не знае почти нищо, когато неговите другаре, Климентъ, Наумъ, Ангеларии, Гораздъ и Сава, сж оставиде и други памѣтници, които свидѣлствуватъ за тѣхните велики труди. Манастирътъ св. Наумъ, който са намира до самиятъ юговосточенъ край на Охридското езеро, е билъ възвдигнатъ отъ Бориса и служилъ е за прибѣжище на св. Наума. Неговите мощи и до днесъ